

ԿԵԱՆՔԻՍ ՃԱՄԲԵՆ...

ԱԻԵՏԻՔ ԻՍՏՆԱԿԵԱՆԻ

Կեանքիս ճամբէն սար ու սար էր,
Ա՛խ, շափ ընկա՛յ Դէս ու Դէն.
Հիմի ԴաԴրեր, թափս եմ կորեր,
Յոյսս եմ կորեր չար բախտէն:

Սիրտս ԴարԴոփ ու անԴարման
Կարօտցեր եմ սև հողին.
Գրկեմ հողը, սիրտս քուն տամ
Իմ մօր ծոցը—սև հողին:

Քերեզմանս, երնէկ, կորի,
Վրէս քամին շառաչէ.
Վրէս խնչ, քար հէչ չ'ըլնի,
Մէնակ ուռին հառաչէ:

Ա՛խ, աշխարհում մարդկանց ձեռքէն,
Խաչեր շափ եմ, շափ տարեր.
Ա՛խ, վաղուց էլ սրտիս վրէն
Կան շափ ծանր, սև քարեր...